

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Full Dominical

ANY XXII ■ NÚM. 48

30 de novembre de 2025

www.bisbatsantfeliu.cat

LA MIRADA DEL BISBE

+1

Primers diumenge d'Advent, estrenem nou any-cicle litúrgic de la mà de l'evangelista sant Mateu, aquell recaptador d'impostos corrupte que, després d'un creuament de mirades i alguna conversa, ho va deixar tot per seguir Jesús i ens va regalar el seu evangeli. Tots mereixem noves oportunitats. On Jesús veia un potencial, d'altres només veien un amic de pecadors; nosaltres volem mirar com Jesús.

30 de novembre, festivitat de l'apòstol sant Andreu. El pescador que va portar Pere a l'amistat amb el Senyor Jesús. Compleixo amb enorme gratitud un any al vostre servei, un temps ple de trobades. Com Mateu, Andreu o aquells d'Emmaús, amics i companys que caminaven amb el Ressuscitat, madurem humanament i cristianament teixint relacions i trobades en el viatge espiritual de la vida. Un any és poc i és bastant, si es mesura pel grau d'intensitat. Intensa és la vida quan s'intenta viure copsant les necessitats profundes dels altres. Em sento agraït, arrelat, però alhora petit i necessitat de buscar Déu amb vosaltres. Davant els desafiaments pastorals o personals, l'espiritualitat de l'abandonament i la infància espiritual ens sostenen. Us la recomano.

Som una diòcesi treballadora que ofereix testimonis d'esperança. Experimentem cada dia el miracle dels cinc pans i dos peixos que el Senyor multiplica. Pans i peixos que provenen de vosaltres, el poble sant de Déu. Piquem pedra amb alegria des

del que som, fem i tenim. Multipliquem la generositat, però sense cremar-nos, que desbordi la cultura de la cura pastoral i ens mirem tots amb misericòrdia, ben units.

Sols tenim la benedicció de l'ara. Si us plau, ajudeu-me a ser un pastor missioner i sinodal en una diòcesi «en estat permanent de missió». Visquem de l'eucaristia com a escola de conversió a l'Evangeli i a la fraternitat que encén el nostre cor en el de Crist. Així creixerem en comunitat com a deixebles missioners. Felicitat i sant Advent de l'Any Jubilar

que evoca ja un horitzó on l'Esperit ens condueix com a Pere i Andreu, a tirar les xarxes mar endins, a reviure l'alegria.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una llum d'esperança al final de la vida

El passat 15 de novembre, amb la participació de l'Institut Borja de Bioètica (IBB), la Universitat Internacional de Barcelona (UIC) va acollir una jornada que portava per títol «El paper de la família al final de la vida: una llum d'esperança».

En un temps en què el debat sobre l'eutanàsia és cada vegada més present, aquesta iniciativa convidava a mirar la fragilitat humana des de l'amor i no des de la por. Aquest debat ha suposat una aportació de les universitats catòliques de Barcelona a la reflexió sobre els reptes ètics, familiars i espirituals al final de la vida. S'ha comptat, entre d'altres, amb Mons. David Abadías,

bisbe auxiliar de Barcelona, i la doctora Gabriella Gambino, subsecretària del Dicasteri pels Laics, la Família i la Vida.

En la nostra societat, on sovint es tem el patiment i es busca evitar-lo a tota costa, la família continua sent l'espai on la vida s'acompanya fins al final amb tendresa. No es tracta d'allargar la vida a qualsevol preu, sinó de cuidar fins a l'últim instant, reconeixent la dignitat que tota persona conserva, fins i tot, en la malaltia i la dependència.

El testimoni de la Maria i la seva mare Carmen ajuda a comprendre'l. La Carmen, malalta d'ELA, va rebutjar l'eutanàsia i va demanar a la seva filla sim-

plement que no la deixés sola. La Maria, en recordar-ho, confirma que aquells mesos finals van ser els més durs, però també els més plens d'amor: «Aprèn el que significa cuidar, esperar i reviure». A casa, envoltada dels seus i sostinguda pels sagraments, la Carmen va partir en pau. «No hi va haver desesperació, sinó una serenitat que només pot venir de Déu», explica la seva filla.

Històries com aquesta mostren que l'acompanyament familiar i espiritual pot transformar el final de la vida en un camí de reconciliació i esperança. Davant la cultura del descart, la fe cristiana proclama que cada vida té valor fins a l'últim sospir. En paraules del papa

Francesc: «Cuidar no significa obstinar-se, sinó estimar fins al final.»

Jornades com aquesta volen precisament promoure aquesta cultura de la cura. Perquè metges, teòlegs, familiars i agents pastorals reflexionin junts sobre com la família es converteix en llar i escola d'humanitat davant el dolor. No es tracta només de parlar de la mort, sinó de redescobrir el sentit profund de la vida. Perquè quan una vida arriba al seu final, el que més es necessita no és una solució ràpida, sinó presència, amor i fe compartida: aquesta llum d'esperança que cap llei pot substituir.

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

LA MIRADA DEL OBISPO

+1

Primero domingo de Adviento, estrenamos nuevo año-ciclo litúrgico de la mano del evangelista san Mateo, aquel recaudador de impuestos corrupto que, tras un cruce de miradas y alguna conversación, lo dejó todo para seguir a Jesús y nos regaló su evangelio. Todos merecemos nuevas oportunidades. Donde Jesús veía un potencial, otros veían solo a un amigo de pecadores; nosotros queremos mirar como Jesús.

30 de noviembre, festividad del apóstol san Andrés. El pescador que llevó a Pedro a la amistad con el Señor Jesús. Cumpló con enorme gratitud un año a vuestro servicio, un tiempo lleno de encuentros. Como Mateo, Andrés o aquellos de Emaús, amigos y compañeros que caminaban con el Resucitado, maduramos humana y cristianamente tejiendo relaciones y encuentros en el viaje espiritual de la vida. Un año es poco y es bastante, si se mide por el grado de intensidad. Intensa es la vida cuando se intenta vivir para los demás captando las necesidades profundas de los otros. Me siento agradecido, arraigado, pero a la vez pequeño y necesitado de buscar a Dios con vosotros. Ante los desafíos pastorales o personales, la espiritualidad del abandono y la infancia espiritual nos sostienen. Os la recomiendo.

Somos una diócesis trabajadora que ofrece testigos de esperanza. Experimentamos cada día el milagro de los cinco panes y dos peces que el Señor multiplica. Panes y peces que provienen de vosotros, el pueblo santo de Dios. Piquemos piedra con alegría desde lo que somos, hacemos y tenemos. Multipliquemos la generosidad, pero sin quemarnos, que desborde la cultura del cuidado pastoral y nos miremos todos con misericordia, bien unidos.

Solo tenemos la bendición del ahora. Por favor, ayudadme a ser un pastor misionero y sinodal en una diócesis «en estado permanente de misión». Vivamos de la eucaristía como escuela de conversión al Evangelio y la fraternidad que enciende nuestro corazón en el de Cristo. Así creceremos en comunidad como discípulos misioneros. Feliz y santo Adviento del Año Jubilar que evoca ya un horizonte donde el Espíritu nos conduce como a Pedro y Andrés, a echar las redes mar adentro, a revivir la alegría.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Primer any de ministeri del bisbe Xabier

El Full Dominical que teniu a les mans és especial per a tota la comunitat diocesana de Sant Feliu de Llobregat. Avui, 30 de novembre, celebrem el primer any del ministeri del nostre bisbe Xabier.

És moment de fer balanç d'un any apassionant en què fra Xabier Gómez s'ha fet present a gairebé tots els racons del bisbat per descobrir, acompanyar i plantejar reptes i oportunitats. Per a ell, com podreu llegir a la seva *Mirada*, ha estat un any intens, de situar-se i conèixer la vida diocesana, els preveres i diaques, religiosos i religioses, laics i laiques, parròquies, arxiprestats i vicaries. Com ell mateix ens diu, «sols tenim la benedicció de l'ara. Si us plau, ajudeu-me a ser un pastor missioner i sinodal en una diòcesi en estat permanent de missió».

Per al bisbe Xabier ha estat un any de recórrer, de fer quilòmetres per tota la diòcesi santfeliuense, per copsar la quotidianitat d'una Església viva, una feligresia que s'implica i vol caminar de la mà del seu pastor.

A continuació us oferim diferents testimonis de persones, laics, preveres i religiosos, que valoren aquest primer any del bisbe Xabier a la nostra diòcesi.

Gràcies, bisbe Xabier

Bisbe Xabier, gràcies per aquest primer any al capdavant de la diòcesi. Gràcies pel teu sí, la teva generositat i bon humor. En aquest període he pogut copsar que vius, fas viure i després en el teu dia a dia, el lema episcopal que vas triar per aquesta etapa

Humilitas, i afegiria senzillesa, compromís, respecte, escolta, i un llarg etcètera. Tens ben presents a totes i tots els qui formen la comunitat diocesana, començant pels més necessitats. Gràcies a la teva inquietud de conèixer fins a l'últim racó, et preocupes i t'arromangues per actuar i fer propostes en bé de tots. Gràcies per comptar amb totes i tots, preveres, laics, moviments, comunitats, etc. Que Déu et beneeixi, que l'Esperit Sant et guïi i que la Mare de Déu de Montserrat t'aculli en aquest camí. Infinites gràcies.

Susanna Igual
Parròquies de Sant Antoni Abat i Santa Maria de Vilanova i la Geltrú

El bisbe Xabier se'ns presenta com un home proper, auster, directe, sensible i senzill. Segurament que aquest any ha suposat per a ell un esforç gran d'anar coneixent la Diòcesi i aterrant en un servei a l'Església —com a bisbe— diferent del

que ha viscut fins ara. Nosaltres hem pogut assaborir el seu profund compromís amb les persones migrades, que suposa un canvi pastoral a la Diòcesi que els acull i de la que formen part. Gràcies per ser un home de Déu i de l'Església.

María Rallo
Carmelita missionera

El que més destaco del bisbe Xabier és la seva naturalitat, tracte planer i desig de fugir de tot clericalisme. Intueixo que ens vol des d'instalar i esperar a fer camí sinodalment i esperançat en Jesucrist vencedor de la mort i la seva Església amb segell diocesà.

És motivador constatar que està al corrent de l'actualitat social, política i cultural i que intervé amb respecte però decididament per il·luminar la realitat segons l'Evangelio i l'ensenyament de l'Església.

El testimoni a Copiapó, Xile, del bisbe D. Fernando, em va fer viure i sentir el «bisbe» com a germà, pare i pastor. Pregó Déu que així sigui!

Fermí Martín
Rector de diverses parròquies del Garraf

Altres fets destacats per a la nostra diòcesi

Calendari d'Advent Missioner

Els membres de la delegació de Missions agraeixen de manera pública la col·laboració de tothom en aquest Domund 2025 que s'ha celebrat amb el lema: «Missioners d'esperança entre els pobles». A més, amb motiu de l'Advent que comença avui diumenge 30 de novembre, la delegació de Missions posa en marxa l'«Advent Missioner», tot un seguit de propostes i materials per treballar en els grups de catequesi.

El lema de la campanya és «Aventura't a ser missioner!» i es proposen tres activitats d'animació missionera per a l'aventura de la trobada de Je-

sús amb els infants com a protagonistes. En primer lloc, la campanya de sembradors d'estels. Els calendaris d'Advent i la corona d'Advent i dinàmiques per als quatre diumenges.

D'altra banda, la delegada de Missions, la Gna. Gràcia Navarro, ha destacat que «amb la vostra pregària i el vostre donatiu hi ha homes, dones i infants en el món que estan coneixent a Crist i tenen una vida més digna. La missió de l'Església necessita del vostre suport i l'ajuda. En nom de tots els missioners, moltes gràcies, perquè sou petites llavors d'esperança».

Vetlla de pregària a la Immaculada

Arriba un any més la tradicional Vetlla a la Immaculada Concepció, organitzada per les delegacions de Joventut de Sant Feliu, Terrassa i Barcelona.

Una tarda amb pregària, testimonis i adoració eucarística. Serà el proper diumenge 7 de desembre a les 19.30 hores a la basílica de la Mercè de Barcelona.

XL Trobada del Diaconat Permanent a Santander

Amb el lema «El Diaconat: signe permanent de servei en una Església sinodal», aquesta trobada tindrà lloc entre el 5 i el 8 de desembre al Seminari diocesà de Monte Corbán, a Santander. El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat estarà repre-

sentat per cinc diaques en aquesta trobada.

Hi haurà també la presència de l'arquebisbe emèrit d'Urgell, Joan-Enric Vives, responsable del Diaconat Permanent a la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris.

50 anys de la Residència El Carme

El bisbe Xabier va presidir, el passat 15 de novembre, l'Eucaristia d'acció de gràcies pels 50 anys de la Residència El Carme de les Carmelites de Sant Josep, de Sant Feliu de Llobregat. Enguany, la congregació viu un moment especial amb la celebració dels seus 125 anys d'història.

AGENDA

- **Dilluns 1 desembre.** El bisbe Xabier fa la predicació d'Advent al clergat de la diòcesi de Terrassa. A Caldes de Montbui a partir de les 11 h. / Eucaristia al Monestir de les dominiques de Sant Cugat amb motiu del trasllat definitiu de les despulles de la beata Rosa Saureda, a les 17 h.
- **Dimarts 2 desembre.** El bisbe Xabier presideix la reunió dels arxiprestes de la Vicaria del Llobregat a Esplugues, a les 11 h.
- **Dijous 4 desembre.** El bisbe Xabier presideix la reunió del Servei de Pastoral Vocacional. A la Casa de l'Església, a les 17 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 1. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Is 4,2-6 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.
- 2. ■ Dimarts** [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.
- 3. □ Dimecres** [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Francesc Xavier

- (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.
- 4. ■ Dijous** [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prevere al monestir de la Laura de Sant Sabas (Mar Saba) i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificers, i també dels miners, invoca da contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.
 - 5. ■ Divendres** [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Dalmau (o Dalmai),

- bisbe de Rodez; sant Sabas (s. VI), abat i fund. monestir de Mar Saba, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg. i mr.
- 6. ■ Dissabte** [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló.
 - 7. ■ Diumenge vinent**, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,49 / Mt 3,1-12]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca»

Comencem un nou any litúrgic en el qual ens acompanyarà l'evangelista Mateu. La nostra mirada en aquest temps d'Advent s'orienta ja cap al naixement del Salvador per al qual ens preparem en aquestes setmanes. La primera lectura ja albira aquest temps: *Pugem a la muntanya del Senyor, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes*; serà Jesús qui ens marcarà el camí que hem de seguir. I ens explica quina serà la seva missió: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaren relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Aquest serà precisament el missatge d'aquell infant que naixerà a Betlem: un món de pau, sense guerra, sense odís. Segur que aquest és també el nostre desig! I les lectures ens demanen que estiguem alerta, que vetllem, que ens deixondim de la nostra son: *Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos*. Què hem de fer, doncs? *Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia*. I Pau precisa com ha de ser el nostre capteniment: *Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges*. Hem de ser un altre Crist: *Que el vostre vestit sigui Jesucrist*. I Jesús a l'evangelí ens ha parlat de la fi del món, *quan vindrà el Fill de l'home* i ens demana que estiguem alerta: *Vetlleu perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor*. I posa un exemple: si sabéssim a quina hora ve el lladre, no el deixariem entrar. Són imatges per convidar-nos a estar alerta. Per això diu: *Estigueu a punt també vosaltres que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Vindrà sens dubte a la fi del món, però vindrà també ara de manera especial per Nadal. Que no ens agafi distrets, pensant només en *menjar i beure, en plaers i impureses, en renyines i enveges*. *Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, treballem per la pau com ens demana Isaïes*. Estiguem a punt!

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaren relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

► Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

► Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / Voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»